

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Cristina Crudu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Simcenco Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 10.06.2019 până la 07.08.2019;

Instanța de apel de la 10.09.2019 până la 13.11.2019;

Instanța de recurs de la 29.01.2020 până la 06.05.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni din 07 august 2019, a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a aplicat pedeapsa în formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă, a fost admisă parțial, prin care s-a încasat de la Victor Simcenco în beneficiul Cristinei Crudu prejudiciul material în mărime de 4 278, 30 lei (conform bonurilor de plată anexate la materialele cauzei), precum și prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Victor Simcenco la data de 23.09.2018, în jurul orei 00.10, fiind la volanul automobilului de model BMW 5210, cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce-i aparține, aflându-se lângă barul „Fenix” amplasat în XXXXX, din intenții huliganice, a condus neregulamentar, dând dovadă de comportament agresiv, încălcând grosolan și demonstrativ ordinea publică, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, cu o obrăznicie deosebită, în rezultatul la ce a tamponat-o pe cet. Cristina Crudu, anul nașterii XXXXX, locuitoare a XXXXXX, cu automobilul menționat, cauzându-i ultimei vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Cristina Crudu, care a solicitat casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Victor

Simcenco să fie condamnat pentru săvârșirea infracțiunii imputate cu stabilirea unei pedepse penale maxime în limita prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal; a încasa de la Victor Simcenco prejudiciul material cauzat prin infracțiune - tratamentul medicamentos și a încasa în beneficiul ei, cheltuielile de judecată, asistență juridică.

În motivarea apelului declarat a invocat dezacordul cu sentința instanței de fond considerând-o nefondată, menționând că probele nu au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Toate probele prezentate instanței și cercetate în mod legal, au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Partea vătămată a menționat că, în cazul dat, infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății. În aceste condiții, se atestă prezența concursului real de infracțiuni, iar calificarea se face conform art. 287, pe de o parte, și art. 151 Cod penal, pe de altă parte.

De asemenea, apelanta a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre, cu restituirea prejudiciului material și moral în mărime de 15 000 lei. La fel, a solicitat și încasarea cheltuielilor judiciare pentru serviciile avocatului în sumă de 6 000 lei. A specificat că, inculpatul nici nu și-a cerut scuze de la ea pentru comiterea infracțiunii incriminate și până în prezent nu a restituit nici din prejudiciul material cauzat și încasat de instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, a fost respins apelul declarat de către partea vătămată Cristina Crudu ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel analizând materialele cauzei a conchis că, apelul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, reieșind din următoarele considerente.

Astfel, instanța de apel a respins ca neîntemeiată alegația apelantei precum că, nu este de acord cu achitarea și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, or, inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea comisă, totodată i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, în baza acestui articol și fiind condamnat, deoarece judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovată. Astfel, instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei și a ținut cont de circumstanțele atenuante ale cauzei penale, și anume

comiterea unei infracțiuni mai puțin grave pentru prima dată, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, și lipsa circumstanțelor agravante, faptul că inculpatul Victor Simcenco a recunoscut parțial vina, astfel, corect statuându-se că corectarea și reeducarea inculpatului ar putea avea efect acesta nefiind izolat de societate, adică, nefiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoarea, iar din spectrul pedepselor indicate în sancțiunea articolului incriminat - 287 alin. (1) Cod penal, fiind aleasă pedeapsa sub formă de 180 ore muncă neremunerată.

Mai mult decât atât, instanța de apel a subliniat că, inculpatul pentru prima dată este atras la răspundere penală, este relativ de vârstă tânără, are la întreținere un copil minor, este caracterizat pozitiv la locul de trai.

Totodată, instanța de apel a conchis că sentința este una întemeiată și în latura civilă fiind încasat de la inculpatul Victor Simcenco în beneficiul părții vătămate Cristina Crudu prejudiciul material în mărime de 4 278, 30 lei, totodată în apel ea neindicând o sumă concretă ce ar urma să fie încasată și neprezentând careva bonuri ce ar confirma cheltuielile suportate pentru tratament.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a constatat că, instanța de fond la stabilire mărimii prejudiciului a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a inculpatului, precum și de comportamentul manifestat de el ulterior faptei comise.

Ce ține de solicitarea apelantei de încasare de la inculpat a cheltuielilor pentru serviciile avocatului în sumă de 6 000 lei după cum a invocat în sedința instanței de apel, instanța de apel a respins-o ca fiind neîntemeiată, or, apelanta nu a prezentat careva acte confirmative în sensul dat, nefiind prezentat contractul încheiat cu apărătorul pentru acordarea asistenței juridice la caz nici bonul de plată.

De asemenea, a fost respinsă ca nefondată solicitarea privind încasarea de la Igor Garabadjiu în beneficiul lui Vasile Fateev a prejudiciului cauzat prin infracțiune, or, aceste persoane nu sunt vizate în cauza penală examinată în instanța de apel, iar după cum s-a menționat supra, cauza penală se examinează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Cristina Crudu prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă maximă prevăzută de art. 287 alin. (1) Co penal, iar acțiunea civilă să fie admisă integral.

În motivarea celor solicitate, partea vătămată invocă aceleași motive indicate și în cererea de apel, menționând netemeinicia soluției ca fiind una prea blândă neproportională faptei comise.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, dar partea vătămată Cristina Crudu, ca și în cererea de apel își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, dar și în partea acțiunii civile care a fost admisă parțial.

Astfel, instanța de recurs ordinar susține că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal și se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv. Astfel, instanța de recurs remarcă că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă.

Așadar, în concluzie Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei art. 75 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel corect a menționat că, „(...) instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei și a ținut cont de circumstanțele atenuante ale cauzei penale, și anume comiterea unei infracțiuni mai puțin grave pentru prima dată, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, și lipsa circumstanțelor agravante, faptul, că inculpatul Victor Simcenco a recunoscut parțial vina, astfel, corect statuându-se că corectarea și reeducarea inculpatului ar putea avea efect acesta nefiind izolat de societate, adică, nefiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoarea, iar din spectrul pedepselor indicate în sancțiunea articolului incriminat - 287 alin. (1) Cod penal, fiind aleasă pedeapsa sub formă de 180 ore muncă neremunerată.” (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie).

Subsecvent, Colegiul penal menționează că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Totodată, Colegiul penal remarcă că, instanța de apel a adăugat un răspuns argumentat alegațiilor recurente cu privire la admiterea integrală a acțiunii civile indicând că „sentința este una întemeiată și în latura civilă fiind încasat de la inculpatul Victor Simcenco în beneficiul părții vătămate Cristina Crudu prejudiciul material în mărime de 4 278, 30 lei, totodată în apel ea neindicând o sumă concretă ce ar urma să fie încasată și neprezentând careva bonuri ce ar confirma cheltuielile suportate pentru tratament”.

Mai mult decât atât, Colegiul penal susține poziția instanței de apel ca fiind una întemeiată prin care a respins solicitarea părții vătămate de încasare de la inculpat a cheltuielilor pentru serviciile avocatului în sumă de 6 000 lei, or, ultima nu a prezentat

acte care să probeze această sumă, și anume, contractul încheiat cu apărătorul pentru acordarea asistenței juridice, la caz, nici bonul de plată.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurentă, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Cristina Crudu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Simcenco Victor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *03 iunie 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan